

Hvordan kan vi politisk styrke og forbedre rammerne for psykisk syge, der undviger hjælp eller har dårlig sygdomsforståelse ved at forbedre kontakten mellem de psykisk syge, sundhedsvæsenet og kommunerne?

(Medlem af Inatsisartut Agathe Fontain, inuit Ataqatigiit)
(Forespørgselsdebat)

Demokraterne vil indledningsvist takke for forespørgselsdebatten, som følger oven i intense diskussioner i både udvalg og presse. Psykisk syge, og psykiatrien har haft en kærkommen bevågenhed, så tak for muligheden for at diskutere dette i dag.

Vi vil godt understrege at vi synes personalet på psykiatrisk afdeling, samt ansatte langs hele kysten på bosteder, psykiatriske afsnit og samtalepersoner der arbejder med psykisk syge skal have en stor tak for at udrette det arbejde de i dag gør.

Vi er også uenige med præmissen i nærværende forespørgselsdebat som konkluderer at psykisk syge ikke modtager den hjælp de har behov for.

Nogle psykisk syge modtager ikke den hjælp de har behov for, nogle undviger hjælpen, og især anbringelsesområdet og de psykiatriske rammer for psykiatriske patienter når de indlægges, eller psykisk syges fritidstilbud – samt opfølgning på omsorg for psykisk syge, er områder hvor vi virkelig bør se nærmere på forholdene.

Adgang og programmer med motion eller fysisk aktivitet har vist nedgang i antallet af tvangsindlæggelser i andre lande. Flere dagslyslamper til afbenyttelse samt rekreationsafsnit kan også være gavnligt. Kontinuerlige samtaler og løbende mødeafholdelse – at se patienten i øjnene - som distriktpspsykiatrien her i landet nu er i gang med at nyorientere sig indenfor – er et rigtigt godt værktøj der er sat i værk.

En fast kontaktperson til den psykisk syge i distriktpspsykiatrien, og bedre muligheder for fastholdelse af medicinforløb, samt udvidede muligheder for afhentning og opfølgning på psykiatriske patienter er også en del af forklaringen på de flere tvangsindlæggelser vi i dag ser.

I forhold til ledelse af psykiatrien, strategisk og menneskeligt overblik i psykiatrien, kan der også være områder det giver god mening at se på.

Ud over det kunne det give god mening at sidestille psykiske lidelser med fysiske, ret konkret, i handlingsplans-opfølgning. De har også krav på en rehabiliterende, sammenhængende indsats og fatsholdelse i systemet indtil de er helt raske med eventuel medicin.

Problemet for rigtig mange psykisk syge er, at deres tilknytning til deres netværk – familie og evner - samt deres tilknytning til samfundet risikerer langsomt at eroderes.

Det giver god mening at ofre denne del af sundhedsvæsnet lige så meget opmærksomhed som resten af områderne, og det kræver dygtig strategisk ledelse, og kompetencer og uddannelse af personalet for at komme stigmatiseringen til livs.

Psykisk syge underprioriteres ofte fordi de ikke selv kan melde ind, og mange – inklusive de der arbejder med dem på bosteder – ikke véd nok om psykisk sygdom til at kunne støtte personerne optimalt igennem et forløb.

Udadreagerende adfærd er næsten så godt som en billet ud af samfundet, også selv om den psykisk syge ofte kunne få et meget bedre liv ved korrekt behandling, diagnosticering og støtte. Demokraterne så gerne en tværsektoriel udvikling på området, en bedre udredningsproces, og en aftabuisering.

Uden uddannet personale nok, er det desværre svært at få de forebyggende indsatser til at batte i lang tid nok til at vi kan se udviklingen vende.

Vi er taknemlige for, at arbejdet er i gang, men mener samtidig arbejdet trænger til at blive styrket, og få tilført flere hænder.

Det betyder både strategisk uddannelse af vore unge, men samtidig også opprioritering af ledelse, arbejdspladserne hvor man arbejder med psykisk syge, virkeligt gode supervisionsforløb og kurser og opkvalificeringer.

Arbejds miljø er ikke mindst af ekstrem vigtighed når man taler om arbejdspladser i feltet – ikke mindst for de psykisk syge.

Vore psykisk syge fortjener et værdigt liv, en ordentlig udredning, en sammenhængende indsats og at mødes med både hjælp og varme hvor de behandles og færdes.

På ovenstående baggrund kan vi ikke stemme for Inatsisartut-udtalelsen, da vi ikke mener at alle psykisk syge ikke modtager den hjælp de har behov for

Tak for ordet.